

ARXIV

DEL CENTRE EXCURSIONISTA DE TERRASSA

ANY VIII - SEGONA EPOCA

NOVEMBRE - DESEMBRE DE 1926 :: N.º 44

SUMARI:

TEXT: Al·leluia. — Cinquantenari del Centre Excursionista de Catalunya, per *Josep Fiter e Inglés*. — El nou impuls de l'Excursionisme, per *César-August Torras*. — Als homenatjats, per *Rosend Graner*. — Crònica de l'Excursió íntima a Sant Llorenç del Munt, per *Jaume Trià*. — Altres vuit dies al Pirineu. De la Vall d'Aran a Ribagorça i Pallars, per *I. Suana i Picanyol*. — Crònica. — Fulla d'Excursions per a desembre i gener.

GRAVATS: Grup de socis homenatjats en la festa a can Robert. Fot. *Altayó*. — Estany dessota la serra de Tumenèia i maciu del Como-lo-Pales i Bienes. — Estany glaçat del Como-lo-Forno i vista parcial de la gelera. — Serra de Tumenèia. Fots. *Suana*

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: SANT ANTONI, 64

EXCURSIONISTES!!

ARTICLES PER A EXCURSIONISME

SECCIONS BATERIA CUINA. - CRISTALLERIA. - LOSA. - PORCELANA. - HIGIENE. - CALEFACCIÓ. - GAVINETERIA. - CUBERTS ALPACA. - OBJECTES REGAL

LA COCINA MODERNA. - "SIMARRO"

FONT-VELLA, NÚM. 65.

PRESENTANT EL REBUT DE SOCI, DESCOMPTE DEL 10 PER 100

TALLER DE LLAUNERIA
DE

PERE PÈRE

Reparació i construcció en els articles del ram. ∴ Col·locació d'aigua, gas i electricitat. ∴ Vidres de totes classes.

RAPIDÉS I ECONOMIA

UNIÓ, 32. ∴ TERRASSA

INSTAL·LACIONS COMPLETES
DE VIDRES I CRISTALLS PLANS

PREUS ECONOMICS

Huc Joan Bassiner

Successor de Joan B. Rovira

Sant Jaume, 35. - Tel. 6560. - Terrassa

JOSEP VALL

SUCCESSOR DE S. CABRÉ

FÀBRICA DE TUBS DE PAPER
DE TOTES MENES

València, 182. - Teléf. G. 2469. - BARCELONA

REPRESENTANT A TERRASSA:

J. MACH GUTSENS

TELÉFON. 6010

A CAN REBENTA SABATERS

Calçat de totes classes. - Preus econòmics. - Especialitat en calçat d'esport i excursionista

CARRER CREMAT, NÚM. 19

Ramon Morral

Constructor de claus de totes classes; especialitat per a diables i estricadors i d'excursionista.

Topete, núm, 61. - Telèfon, 6265

TERRASSA

MOBLES
DE LUXO
Y TAPIS
SERIA:

FUSTE
RIAMFA
BRICAB
SERRAR

Despatx:
San Pere, 40

Tallers:
Galileo

*Si per les instal·lacions
voleu estar ben servit,
aneu a la casa VILA ENRIC.*

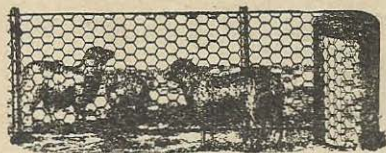
CREU GRAN, 69. - TELÈFON 6335

TERRASSA

CEDACERIA I ARTICLES DE FILFERRO
REIXATS I TELES METÀL·LIQUES

FREDERIC SETÓ

Topete, 94. - Telèf. 6431. - Terrassa

**HERMENEGILD
QUINTANA**

TOCINERIA I QUEVIURES

*Auto-òmnibus per a excursions
per a tot Catalunya*

SANT ANTONI, 45. - TERRASSA

Ferreteria i Quincalleria

Vda. de Ramon Argemí

Articles d'excursió per a la minestra

Dipòsit de les pintures esmalt

SAPOLIN

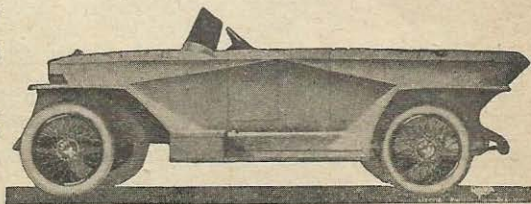
Font-vella, 45.-Telèf. 5855.-Terrassa

*Automòbils, Camions, Carros, Caixes
per a caudals i Mobles esmaltats*

Albert Gutiérrez

PINTOR DE CARRUATGES

Taller: Carretera de Martorell, 6 i 8. -- Domicili particular: Carretera
de Martorell, 36. -- Telèfon, 6454. -- TERRASSA

FORN DE
PERE ESQUIUS

*Pa "tostado" per a vegetarians i
trofòlegs, destrinitzat, blanc o negre
a 1'25 ptes. quilo*

Ctra. Moncada (xamfrà Vallparadis)
TERRASSA

Casa Recader

Merceria i Novetats

VDA. MARINELLO

Creu Gran, 38

Recomanem als socis del Centre i als llegidors de l'«Arxiu»

que efectuïn llurs compres als nostres anunciants

ASSURANCES CAPELLA

V I D A
INCENDIS
ACCIDENTS
MARÍTIMS
FURT, ETC.

ST. LEOPOLD, 98

TELÈFON, 5709

M. ABAD I RIBERA

PUES I LLIÇOS PER A TEIXITS. - EXTENS ASSORTIT EN PUES DE LLOGUER. - FILFERROS DE TOTES CLASSES. - LAMINACIÓ EN FRET DE CÈRCOLS PER A EMBALATGES, I ALTRES INDÚSTRIES

TOPETE, NÚM. 1

TELÈFON, 5774

ARXIV

DEL CENTRE EXCURSIONISTA DE TERRASSA

ANY VIII

Segona època

NOVEMBRE-DESEMBRE 1926

NÚM. 44

A L - L E L U I A

AL-LELUIA! Al'leluia! devem repetir amb tota l'ànima els excursionistes amb motiu de complir-se el cinquantenari de la fundació de la nostra entitat Associació Catalànica d'Excursions Cientíques, mare del Centre Excursionista de Catalunya.

El dia 26 de novembre es festejà les seves noccs d'or i nosaltres com a fills de cor devem unir-nos amb ella i compartir junts tan memorable diada, fruit dels seus llargs sacrificis. Quí més que nosaltres pot acontentar-la i omplenar-la de joia, ja que nosaltres, llavor dels seus treballs, venim seguint pas a pas les petjades qu'ella ha teixit a través dels anys? La seva actuació desde l'eixida del bressol ha estat esplendorosa: ha sembrat camins en tots els indrets de la nostra terra, que nosaltres hem fruit, ha contribuït a la conservació de monuments, monestirs, esglésies, castells, històriques runes, bells tresors de nostra Catalunya que hem admirat; els seus estudis en l'art antic, en l'edificació de refugis, que en el llarg de moltes excursions ens han brindat repòs, i altres i moltes altres coses que bé prou coneixem però devem novament remarcar i recordar amb alegria; el lloc gloriós que s'ha sabut captivar en terres estrangeres, posant en punt d'honor el nostre nostre excursionisme, és tasca meritíssima que venerem.

El Centre Excursionista de Terrassa, no és més que un humil fruit de la seva sembrada i les seves forces no són prou per a

fertejar-la com requereix, però com a bon fill i amb tot el cor fa pública la seva adhesió al benemèrit Centre Excursionista de Catalunya, fent vots perquè en el transcurs dels anys la nostra unió sigui pugui ferma i mai trencar-se i que sota la senyera del amor i germanor puguem veure ben radiant el nostre ideal.

Cinquantenari del Centre Excursionista de Catalunya

A la memòria dels socis fundadors publiquem el següent recull:

EXCURSIÓ A MONGAT (1)

26 de Novembre de 1876

Lo Bressol de la Associació Catalanista
d'Excursions Científiques

EERAN las set del matí del dia 26 de Novembre de 1876.

Soná un xislet y lo tren del litoral va posarse en marxa.

En un vagó de segona classe, cinch joves sostenian animada conversa, y per l'interés ab que enrahonavan be's podia comprendre l'entusiasme que'ls hi produhia la contemplació de las bellas que mostra la natura, y los recorts que'ns han trasmés los segles.

Al parar lo carril a Badalona, baixaren tots cinch, y encaminantse per la carretera, se dirigiren á Mongat.

Allí, al peu d'aquell turó regat ab la sang de tants mártirs, se deturaren los expedicionaris, y dos d'ells, asseyentse en las rocas, obriren las capsas de pintar al oli, provant d'abocetar la vista del castell tan nomenat en las crónicas de la guerra de 1808, mentres los demás, guiats per l'esprit d'investigació; pujavan la costa y saltavan los arrunats murs de l'antiga fortaleza.

Al cap d'una hora los excursionistas, seguint las indicacions d'un d'ells, empenian lo camí del Masnou.

¡Qui'ls hagués vist, mes tart, al passar per lo Masnou lo carril

(1) Memòries de la A. C. de E. C. vol. I pág. 1.

—Transcripció literal.

que havia de retornarlos á Barcelona! Tots cinch, satisfets d'aquella expedició recreativa, jcom se dalían trasmetentse las impressions rebudas!

Y la cosa no era pera menys.

Desde'l peu de Mongat, se distingeix un horisont de delicadíssim color, confontentse ab las ayguas, relluent mirall, ahont ab tota sa puresa se retratan las entonacions del firmament, reproduintshi los esfumats tons de la condensada atmósfera.

La vegetació espontánea; los conreats camps; lo contrast de colors d'aquellas rocas que cambian desde'l vermell fins mangre, desde l'ocre clar al terra-sombra; y mes que res las gloriosas recordansas que envoltan lo turó, impresionan á tot lo qui sent entussiasme per las cosas de la terra, y conmuehen los sentiments del qui admira l'art, y s'embadaleix contemplant las bellas de la natura.

Veus aquí, perque, impresionats, per aquell armoniós conjunt, los joves expedicionaris sostenían, tot esperant lo carril, ben animada conversa.

Asseguts en lo sorral que besa la ona del Mediterrani, se parlá de fundar una Associació, que, practicant sortidas, per l'estil de la que tant agradable s'havia fet aquell jorn, pogués estudiar las riquesas de nostra terra baix los diferents aspectes científich: artístich y literari; que'ls estudis portats á cap fins alashoras per alguns dels allí reunits obehissín ja a un plan fixo, inspirantse en las profitosas y nobles ideas del catalanisme. Muntaren al vagó y refermantse més y més en son propósit y, contant sols ab son ardiment, allí meteix donaren per plantejada la institució y allí meteix lo nomenat tresorer cobrá las primeras quotas als novells socis.

Y havém arribat al cas de donar á coneixer sos noms, y no se'ns acuse d'inmodestos, puix creyem precis lo fer-ho, ja que al cap y al fi devém consignar un fet.

Eran D. Pau Gibert y Roig, D. Marsal Ambrós y Ortiz, Don Ricart Padrós y Arquint, D. Jaume Faralt, y lo qui en aquest moment molesta vostra atenció.

Lo diumenge següent, los fundadors, aprovaren ja lo projecte de Reglament, batejant la societat ab lo nom d'ASSOCIACIÓ CATALANISTA D'EXCURSIONS CIENTIFICAS.

Desde llavors, ja coneixeu la historia de nostres primers treballs, com vos agraïm nosaltres lo concurs que bonament, de tot cor, nos haveu prestat.

Nostra Associació pot fer molt; está cridada á produhir inmensos y positius beneficis, porque, abans que tot, obeheix á una idea fundada, porque es essencialment práctica.

Y no deixa d'esser casual que tingués son bressol (perdoneu-me la comparansa), que s'organisés en un vagó del primer ferrocarril inaugurat á Espanya; que's tractés de sa fundació en las platjas de Llevant d'ahont n'han eixit tant profitosas expedicions marítimes.

Aquestos punts d'indirecte contacte; l'esser nostra societat la primera d'excursions fundada a Espanya, be'ns diu prou que'ls catalans portém sempre las innovacions útils; la davantera del progrés dins de la nacionalitat espanyola.

¡Vulga Deu, que, temps á venir, nos poguem honrar d'haver contribuït, una vegada mes, á sentar lo bon nom de Catalunya, a treballar en profit de la nostra patria! Jo aixís ho espero, considerant vostra decisió y vostres esforços de que'n teniu donada bona prova.

Barcelona Novembre de 1877

JOSEPH FITER E INGLÉS.

El nou impuls de l'Excursionisme

EN el temps en que's fundà nostre primera Associació excursionista el catalanisme era purament literari, gairebé platònic, y en gran part romàntic. Tota sa vida's concentrava en els Jocs Florals, institució, mai prou ponderada, font sanitàosa de nostre renaixement, qual restauració marca una de les fites més interessants de nostra historia patria. Per tot arreu, en tots

els pobles vexats, oprimits o mal encaminats, els cants dels poetes, resuscitant vells records gloriosos, y els retrets dels historiadors fent valer la justesa dels fets analítics, han sigut els que, fent batre'ls cors y enardint els esperits, han remogut l'ànima condormida y llençat als propis pobles a l'encontre de nobles ideals de reivindicació y de justícia.

La major part dels accents poètics eren aleshores, més que anhels de renaixença, planys de desconhort, punyides d'anorament de temps passats y retrets y ponderacions de històrics y més aviat llegendaris.

En les festes, quan en els discursos literaris y en les poesies distingides ressortia, brillant, alguna nota d'aspiració novella, l'aplegat auditori demostrava ab força calor son entusiasme, y es que en la consciència del poble hi rebullia ja'l desitg febrós d'un més enllà: no se'n'aconhortava de fruir tant sols ab el record anyoradig d'un bell passat: necessitava un nou impuls que'l guiés a assolir reivindicacions que sentia justes y necessàries.

La societat que havia vingut representant l'esperit de la joventut literària successora dels restauradors dels Jocs Florals, "La Jove Catalunya", havia deixat d'existir, tal vegada perquè no representava prou bé l'esperit novell, y per manca, sens dubte, d'ideals positius y pràctics, encara que estés sobrer de bona voluntat y patriotisme.

En aquest estat de coses, en aquest període de nostre renaixement, entrà modestament a la vida l'"Associació Catalanista d'Excursions Científiques", proposant noves vies de renaixement pràctic, ab afany de treball y esperit de propaganda.

Caigué son lloable fi en terror ben assaonat y cresqué promptement el nou estol, entrant-ne, pas per pas, a formar part lo més granat del renaixement literari, poetes y escriptors; elements disgregats que ab interès y constància s'ocupaven fructuosament en estudis y investigacions científiques, històriques y artístiques, de dins y fora Barcelona; un contingent molt nodrit de jovent d'universitats y escoles que tenia desitg d'expansió de cultura y

esperit patriòtric, y altres de l'estament mercantil afanyosos del coneixement y estudi de nostra terra en totes ses manifestacions; personalitats de tota mena y fins elements de distints partits polítics que, atrets per la noblesa dels propòsits, venien a afavorir l'obra de restauració de la personalitat catalana.

El programa de l'excursionisme era ben clar y expressiu, com ho es avuy encara. Pera estimar bé a Catalunya en lo que val y en lo que pot valer, se fa menester conèixer-la en tot son propi terror, recórrer-la pam a pam, estudiar-la en totes les manifestacions propies de cada encontrada, inventariant lo bo que posseeix, fent-ho ressaltar degudament pera que sia apreciat tant de l'entés y erudit com del desconexedor y fins de l'indiferent; estudiar el passat pera que siga exemple y experiència pera'l pervindre; combatre y destruir tot lo exòtic que com a mal gram hagi infeccionat la menra d'esser de nostra terra, y fins combatre y aniquilar lo propi d'ella que'n sia mereixedor per desdir de la cultura y camí de progrés a que ha de conduir-se-la; enlairar lo bo y anatematizar lo dolent; ponderar les qualitats y exterminar els defectes; difundir els coneixements adquirits recorrent la terra d'un cap a l'altre de la mateixa, escampant la bona llevor; fomentar l'estudi y investigació de les muntanyes y de les altes valls pera analtiment de l'esperit, goig de l'ànima y coneixement precis dels elements prímítius y naturals que nostre terror constituïren. Y tot això pera fomentar noves bies de progrés y completa cultura.

Pera empendre aquesta feïnadora obra era menester començar a recórrer, pas a pas y de mica en mica, tots els indrets més arreconats de nostra terra, despertant l'esperit del poble, aniquilant el fatalisme que desde la desfeta, del començ del sigle XVIII, s'havia amparat de l'ànima catalana, desvetllant-la així de l'ensopiment que a tot son cos social resseguia.

Els cants dels poetes l'havien ja feta extremir, promovent-li un suau deixondeig, melangiós. afalagador, anyoradiç, vibrant y nerviós a voltes. L'obra benefactora dels Jocs Florals havia fet

bategar els cors y despertat els esperits: mancava una nova força, un impuls vigorós, jove y robust, que fes more'ls braços, apropiés els deixondits sentits y llencés cors y esperits a un nou anhel de regeneració pràctica, de vida pròpia, pera ab consciència recabar lo perdut, lo arrebassat injustament, lo que es ben nostre.

Y els excursionistes s'escamparen arreu, penetrant en lo més amagat del terror, y, deixondint a l'adormit, trescant pels cims més alterosos de les esquerpes montanyes, feren ressonar sa veu potent y vibradora, que escoltada sovint en sos començos ab recel y desconfiança, y a voltes fins ab repulsió agressiva, s'anà fent simpàtica dominant, per fi, *arrea*, cors y intel·ligències.

CÉSAR-AUGUST TORRAS.

Del discurs del President del C. E. de C. en la sessió inaugural del curs de 1904-1905.

ALS HOMENATJATS

Treball llegit en la Excursió íntima
a Sant Llorenç del Munt, dedicada a
fundadors i antics consocis del Centre
Excursionista de Terrassa.

LA sublimitat i delicadesa de la festa d'avui dedicada a vosaltres, pares espirituals dels excursionistes terrassencs, forçosament té de remoure els sentiments que bateguen en el cor de tot bon excursionista.

Amb respecte vos recordem si sabeu ben bé el que representa construir allà baix, a terra baixa, un níu, els moradors del qual estretament units i agermanats per vosaltres, s'elevaren més que'ls campanars i a pleret de vostre bon guiatge s'esplaiaren en amples i arriscats volts saborejant les copioses bel·leses que la Natura bondadosa ofereix als seus fidels.

Davant la majestat i grandesa de les coses vistes i serenament copsades per aquell estol que de bon principi seguí les vostres clares doctrines, forçosament devia crear-se una germanor i un bell obrar en tots els que s'anaven associant al tan enlairat i noble art excursionístic.

Han passat uns anys que han servit per omplir-vos de goig i joia; doncs, qui podia esperar tanta floridat! La vostra preuada gesta ja de bell principi despertà amor envers les nostres coses en un considerable nombre de humans i lo més gran i aconhortador és que aquest nombre va creixent i multiplicant-se com la claror quan es fa de dia.

El bon excursionista que té el goig d'ésser pare—cas fàcil entre vosaltres—amb quin amor i enaltiment porta la seva esposa i fills a la muntanya! Vàreu plantar una bona llavor en mig de gatoses. Vàreu encendre la pira que evolutivament arborarà a tota la humanitat. Gent que s'envilíia per llocs corromputs, avui gradualment—dic gradualment,—s'ennobleix per les muntanyes.

No vos faci por que gent de totes categories invadeixin les muntanyes! El bon sacerdot aplega sota les amples voltes del temple a tot el poble sens distinció de matigós. I si el deixessiu escollir al bon sacerdot, no en dubteu que preferiria que el temple s'omplís, no de consagrats, sinó dels més rebels a les seves doctrines. L'excursionisme és un apostolatge. Els mortals estem plens de tares i defectes que per la sola raó d'existir tenen d'acceptar-se.

Som uns "Salomas" que diu nostre eminent Apeles Mestres. És evident que els que convençuts hem seguit vostre nord tots hem millorat. Les rieres arrodoneixen els rocs; les muntanyes puleixen els esperits humans. I nosaltres, terrassencs, que tenim la gràcia de tenir una formosa i bellíssima muntanya al peu de nostres llars estimades, on podem pujar-hi sovint a gaudir de ses incomparables bel·leses, al ensemps que podem ovirar nostra

ciutat, molt fonda i molt insignificant a la grandesa de la creació; en aquests moments solemnes, nosaltres, els novells excursionistes, ens sentim atrets per una força misteriosa que ens demana quelcom de vostra escalfor; sentim com una força gàmètica que ens atrau a vosaltres com per necessitat; una força que ens uneix fraternalment davant l'altar perfumat i colorit de la Naturalesa.

I com l'home de cor que espera el Nadal per a romandre sota el sostre familiar, nosaltres hem esperat avui per a fusionar-nos una volta més, amb vosaltres, pares dels excursionistes terrasencs, en aquesta ben nostra muntanya; muntanya casta, verda, aspre i sobretot mascle. Aquí, els novells recordem les primeres excursions gustades al vostre entorn i veiem clarament omplint-nos de sà optimisme l'accentuat millorament espiritual i també corporal que elles han obrat sobre tots plegats. Que per molts anys poguem gaudir les meravelles que la Naturalesa ens ofereix, meravelles que paulatinament van despertant nostres sentits vers les Arts i Ciències que aixopluga aquest arbre immens de l'Excursionisme. Ningú aturarà la seva creixença i ufanor. Com tota cosa bona, té sos enemics; fan com les romagueres i el lligabosc en els torrents, que intenten aturar l'aigua i el que fan es filtrar-la.

Greu em sap no poder estar entre vosaltres. Un petit contratemps m'ho impideix. Poca cosa és el cos i les distàncies: Jo, espiritualment estic i estaré sempre entre vosaltres estimats excursionistes. !Salud!.

ROSSEND GRANER.

Crònica de l'Excursió íntima a Sant Llorenç del Munt

Diumenge dia 17 Octubre de 1926

EN aquest dia va celebrar-se l'excursió dedicada als fundadors i antics consocis d'aquest Centre Excursionista, qui resten encara vius i adictes a la societat per ells en altre temps nodrida i encarrilada.

Tots els homenatjats, que hom guarda prou clar a la memòria, són dignes a bastament de la distinció de què se'ls ha fet objecte, i l'han rebut amb la senzillesa que els caracteritza en llurs actes, eloqüents per si sols de la grandesa d'ànima de qui els va prodigar.

Si fèssim un petit historial de la vida del nostre Centre, veuríem amb quin entusiasme i amb quin daler han treballat per obtenir-li un lloc ben honorífic, tots els qui de bon principi s'arreglararen en les seves files.

Allavors, la tasca a fer no era tan senzilla com ara; topaven amb una freda indiferència que enervava als més encoratjats, els quals, més aviat eren objecte de riotes que no pas d'exemples a seguir. No obstant, va continuar-se trescant per les nostres muntanyes, fent que aquesta ferma perseverància anés amorosint poc a poc aquella freda indiferència fins arribar a predisposar a molts per a les jornades excursionistes.

Amb aquesta continuïtat, que és la virtut de les virtuts, aquells fundadors de la nostra entitat i fermes seguidors, veieren com el seu ideal anava arrelant fent créixer arreu l'afició excursionista, divulgant-se aixís les immenses belleses d'aquesta terra que tan amorosament recorrem.

I aixís obteníem un seguit de resultats admirables, doncs l'excursionisme que en sí és una complexitat de lemes, té la virtut de poder-se adaptar amb facilitat a qualsevol temperament, modificant els esperits sensibles, bo i modelant-los i fent-los més entenedors de les sublims grandeses sobre-humanes.

Com ja hem dit, no era feina fàcil ni d'un dia el fer arribar a la popularitat aquest esperit de refinament, que per força ha d'arribar a posseir aquell que senti ideològicament l'excursionisme.... Quants han estat que poc després d'haver començat a excursionejar s'han retirat per falta de comprensió.

Amb tot, ara, després d'una sèrie d'anys d'actuació ascendent, poden sentir-se ben satisfets els qui portaren l'excursionisme a casa nostra, doncs formem ja legió els qui seguint l'exemple recorrem les nostres contrades i al ensems que l'ànima aixís es sent més enlairada per les sublimitats de la Naturalesa, obtenim com a doble resultat la fortitut del cos que s'encomana de les mateixes muntanyes que arreu desprenen la seva fortalesa masculina.

Encara que la feina a fer és llarga, infinitament llarga, hem volgut marcar una fita en el camí ascendent de l'excursionisme, perquè ens adonguem també de que el treball realitzat es aixís mateix ben meritori.

Hem pretès reunir-nos un dia a la muntanya tots els qui veritablement la comprenem, i allà en mig de la seva grandesa i amarats de sentida senzillesa, hem volgut dedicar la jornada als primers socis del Centre que més s'han distingit per llur continuïtat en la vida activa de la nostra volguda entitat.

Llurs noms han d'ésser recordats amb el nostre més espontani respecte, fent que ocupin un lloc ben honorífic en l'història del nostre Centre.

* * *

L'excursió es portà a cap en mig d'una franca alegria i d'un companyerisme excel·lent. A Can Robert ens hi trobarem tots: els qui a bon matí havien sortit a peu i els qui havien utilitzat el servei d'auto-òmnibus que s'organitzà.

Emprenguérem la ruta cap a Can Pobla i seguint els dreturers viaranys que hi enmenen, donava bo de veure la llarga cúrrua d'excursionistes zigzaguejant amb les irregularitats del camí.

El dia se'ns presentava bell com pocs, compensant-nos aixís dels moments dolents que ens havia fet passar la inestabilitat del temps i la facilitat amb que plovia els dies anteriors. Això acabava de ben disposar a gosar de la muntanya, la qual contrastava amb la blavor immàcula de l'atmosfera subtilíssima que és característica en els moments en què s'esvaeix la pluja.

Tot respirava optimisme i les cançons florien espontànies arran de llavis; les converses es sostenien animadament i a tots se'ns dibuixava en el rostre un lleu somriure que era goig inefable que traspuava del fons de tot del nostre ésser.

En havent esmorzat pels encontorns de càn Pobla, ens dirigírem a la cova del Frare, on amb viva curiositat admiràrem la seva formació resseguint-ne l'interior. Poc després s'emprengué novament la camíada fins a la font del Saüc, on es feu gairebé obligat el veurer de la fresca aigua, doncs després del camí recorregut no n'hi havia per menys. Un esforç més i s'arribà a dalt a Sant Llorenç.

La devallada es feu per la cova del Drac i la canal de l'Abella fins a Càn Robert, on s'arribà ja a bon hora per l'àpat de migdia.

En havent dinat començaren desseguida les sardanes, que mestriolament executades, allà al redós de nostra muntanya tenien un só més harmoniosament bell i humà.

En un interval a la meitat de l'audició, tingué lloc la dedicació de la diada excursionista als homes a qui feiem present la nostra simpatia.

En Joan Benet, secretari del Centre, feu us de la paraula i exposà com des del primer dia que el Centre Excursionista és format la vista dels dirigents ha estat sempre fita avant, amb aquesta sana ambició i noble egoisme d'assolir als cims més enlairats, d'assolir un primer lloc dins l'excursionisme a la nostra terra.

Digué com nosaltres els joves hem volgut girar, l'esguard endarrera per apreciar la tasca realitzada, per a cercar a qui devem que en nostra ciutat floreïxi amb tant d'entusiasme aquest bell ideal excursionista. I l'esbrinar-ho, diu, ens ha estat un estímul per a seguir amb més entusiasme el camí per ells senyalat.

Feu present les dificultats que devien vèncer per arribar a triomfar, topant com topaven amb la ironia de la multitud, però pogué més el seu entusiasme juvenívol i poc a poc anaren obtenint la justa recompensa, veient com al seu entorn s'hi aplegaven nous companys que venien a ajudar-los en llur tasca i al ensems a donar nous fruits.

Es feu càrrec de la satisfacció íntima que devia reportar-los-hi la marxa ascendent del nostre Centre i potser degut a això exposà com poc a poc anava esclariant-se el grup de promotors... però ja se sap que els fills reemplacen els pares—i ells dins l'excursionisme ho són

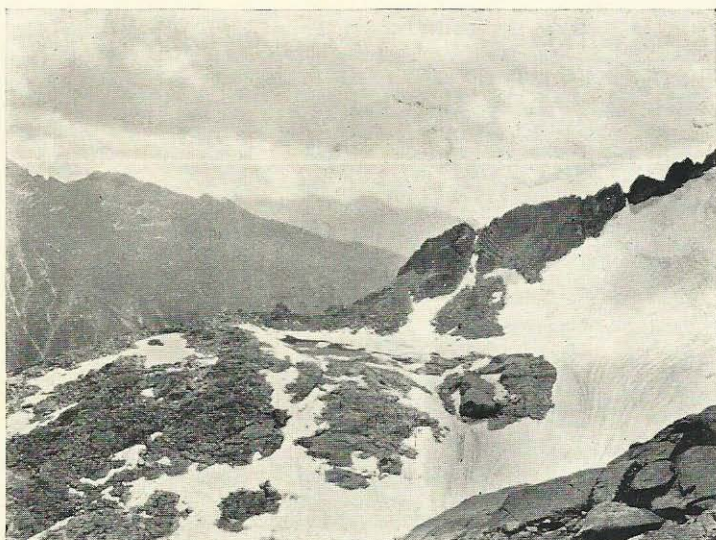
Fot. Altayó.

Grup de socis homenatjats en la festa a can Robert

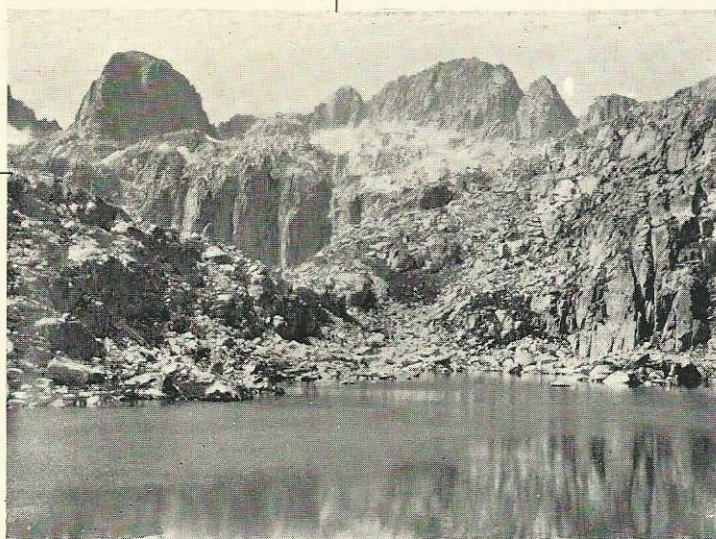
Fot. Suana

Estany dessota la serra de Tumenèia i maciu dels Como-lo-Pales i Bienes

Fot. Suana

Estany glaçat del Como-lo-Forno i vista parcial de la gelera.

Fot. Suana

Serra de Tumenèia. El lloc on coincidirien els punts, indica la canal, on ocorregué la caiguda. Dessota mateix, s'hi amaga l'estany del gravat de l'altre pàgina, i en primer terme altre estany més petit.

nostres pares, docs són els qui ens ensenyaren de trescar per aquestes serralades—.

Exposà com repassant encuriosits la feina realitzada no era de cap manera possible que ens passés desapercebut el difícil que havia d'ésser aixecar del no res una obra com aquesta i esperonats també pel nostre ideal ens hem recordat de les paraules del poeta «És la flor qui deixa l'arbre, no és l'arbre qui deixa la flor» i al trobar això, com un fuet que fiblés nostra cara, hem volgut que veiessin que encara hi ha totes les flors en el seu arbre i que avui han volgut retre'ls-hi aquesta petita mostra d'afecte; volem que vegin que encara hi som i que esperem d'ells que si mai nostre camí marxés per viaranys dolents, amb llur veu paternal ens guïin pel camí dreturer.

Acabà dient que volem que vegin que som sensibles; que som dignes d'ells, no per lo que avui fem, sinó per lo que hi ha fet, en una paraula volem que ens vegin que som excursionistes.

Després parlà l'amic en Pere Llargués, i ho feu interpretant el voler de la nostra Secció d'Atletisme, doncs ja que l'atletisme deu considerar-se com un complement a l'excursionisme, també aquesta Secció que arreu dóna mostres de la seva vitalitat, volgué fer present el seu respecte i consideració envers els creadors del nostre casal.

Digué que les seves paraules voldrien tenir la més llarga significació de palesa admiració vers uns homes entusiastes als quals devem si avui anem a la muntanya.

Fa ressaltar l'importància de la tasca realitzada amb tanta continuïtat i diu que encara que el vent els bufés contrari, amb ardidesa llançaren la barca a l'aigua i amb les velas ben esteses perquè se'ls vegés de lluny, feren camí pel mar de la constància fins a trobar-nos a nosaltres o nosaltres trobar a ells.

Com un homenatge justíssim a la tasca realitzada se'ls oferí—diu— una excursió modesta i un toc de sardanes, coses senzilles si voleu, però fortes i vigoroses com els mateixos aires de la nostra terra. Aquestes festes com les d'avui són de les que deixen un regust evocador i tenen la màgica de segellar amistats, unint i predisposant per certs ideals.

Acaba dient que mentres les sardanes es sentin, dansem o escoltem, que la música com l'excursionisme, abranda els esperits i els fortifica i embriaga amb hores d'una gaubança indefinida que com les d'aquesta jornada poques poden haver-n'hi. Amb tot pensem amb lo que diu en

Miquel Graner en el nostre himne: «Assolirem el pic més alt—si aconseguim nostre ideal».

A continuació, l'autor de la present crònica llegí un petit treball del nostre bon amic i ferm excursionista en Rossend Graner. A aquest excel·lent company no li fou possible assistir a la nostra excursió, però si bé materialment no era entre nosaltres, en canvi el seu esperit era ben bé fusionat amb el d'aquella bella jornada. Prou que ho demostren les ratlles que escriví accedint gustosament a nostres precs i que publiquem íntegres en aquestes mateixes planes.

Després el senyor Boada i Lladó en nom dels seus companys a qui anava dedicada l'excursió, parlà remerciant per la consideració i honor que amb tal acte se'ls feia, estimulants al jovent a seguir amb fermesa i entusiasme el camí d'ampla volada emprés per l'excursionisme.

De bell nou començaren les sardanes deixant sentir les notes aïrores d'aquesta dansa bella i nostra, mentres bon nombre de rodones les puntejàvem seguint-ne el ritme d'armonia.

El sol que queia ja a la posta amagant-se darrera les muntanyes ponentines, que per la claror estantissa del dia morent es retallaven perfiladament amb les seves siluetes de formes estranyes, acabava de donar un caire de sublimitat a aquella festa que ens racava acabés tant depressa... moments de goig que corren rabents en les hores contades de nostra vida.

JAUME TRIA.

Altres vuit dies al Pireneu ⁽¹⁾

De la Vall d'Aran a Ribagorça i Pallars

I

Ascensió al Como-lo-forno (3032 ms. alt.)

LA colla excursionista que l'any passat, seguint la norma imposada de conèixer metòdicament la carena pirenenca, finia l'excursió de vacances al formós estany de Sant Maurici, després d'haver escalat l'interessant cim dels Encantats dit Oriental, per un itinerari

(1) Vegis «Arxiu» núm. 38 i 39.

que gosariem dir nou; enguany va quedar reduïda a dos (1), el mínim que humanament són possibles les excursions d'alta muntanya i sense guia. Com de costum ens portàvem el «refugi»: una magnífica tenda Itisa a propòsit per dos, i a més tots els estres i provisions necessàries per sis dies de campament.

Dia 15 d'agost. — De Terrassa a Esterri per la via ja coneguda.

Dia 16. — Aprofitant el servei d'autos que fa la travessia del Pallars a la Vall d'Aran pel Port de la Bonaigua, ens traslladàrem còmodament d'Esterri a Salardú, a quin poble arribàrem a quarts de dues de la tarda. De Salardú cap a Arties, altre poblet aranès bellament situat en l'aiguabarreig de les riberes del Valarties, i del Garona. La vall del Valarties és molt gran i d'una recta tirada fins al repeu de les abruptes vessants del Montarto d'Aran, quin maciu, centrat al fons de la vall, ofereix un bell cop de vista. A la palanca del Ressec, una hora i mitja més amunt d'Arties, la ribera principal torç marcadament a la dreta i s'endinsa per una regió deserta i estarterada. A aquella bona hora (!) ens vingué un xic a remar guanyar els 850 ms. de desnivell que separen el poblet esmentat de l'estany de la Restanca, on havíem determinat fer nit. El sol ardent va amagar-se, i les nuvolades que de bell antuvi havíem beneït, prest les miràrem amb rancúnia, doncs ens abocaren una pluja lenta i espessa que continuà fins l'endemà al matí. A una hora de la dita palanca del Ressec hom arriba a la de Rius, on la corrent es divideix en dos brancals molt igualats; l'un, el de la esquerra, procedeix de la important conca lacustre de Rius i l'altre, que és el que devíem seguir, prén son més important caudal a l'estany de Mar. La costa es redreça i el camí — un bon camí — reblincola continuament per la pendent que apuntala el pla i les parets de l'estany de la Restanca (alt. 1985 m.) En vistes a l'aprofitament hidràulic, per la generació de corrent elèctric, de les caudaloses corrents dels més importants cercles lacustres del Aran, aquelles regions han estat en pocs anys objecte d'estudis i projectes. A l'estany de la Restanca hi han deixat una penyora remarcable: un refugi de muntanya bellament situat a la part esquerra de l'estany i damunt un petit carenar. Un refugi és quelcom extraordinari a les nostres muntanyes i més si hom arriba, com nosaltres, a pluja batent, a una regió solitària i troba un aixoplug confortable, abundantment proveït

(1) En Jaume Torres i el que signa.

de palla, abrics i llenya. Ja estàvem assabentats de l'existència d'aquest refugi (1) però dubtàvem si podríem fer-ne ús; una revisió a la porta ens donà la resposta. El pany no oferia cap senyal d'haver estat violentat i estava obert. Sols era qüestió d'extreure—cosa que varem fer amb força facilitat—dugues grosses puntes, dites d'enflatar, i entràrem a la confortable estada.

Dia 17.—Començava a clarejar i encara plovia, la direcció del vent havia però canviat i el cim proper del Montarto d'Aran es desentenien de les boires. A dos quarts de set determinàrem la sortida, doncs el temps millorava ostensiblement. Per la part dreta de l'estany passa el camí que s'enfila vers el port de Guellicrestada segons la guia del malaguanyat En Juli Soler; En Soubiron d'aquest, ne diu el port de Caldes. Nosaltres encara que devíem dirigir-nos vers la regió de Caldes de Bohí, amb la qual comunica l'esmentat port, no havíem escollit aquell pas perquè desitjàvem visitar el grandios estany de Mar. Enfilàrem costa amunt per la dreta de la corrent i en cosa de tres quarts guanyàrem els 300 ms. de desnivell. L'estany de Mar bellament situat entre pendents abruptes que devallen de la Serra de la Tumeneia, del Biciberri N., quin cim s'aixeca imponent vers el fons, i de la Tuca de l'Estany, punt culminant de la serra que separa aquella regió de la de Rius; té una curiosa illa en son centre i unes voreres retallades que formen entrades cales. Després de ben admirar a plaer aquella formosa esplanada d'aigua ajeguda en una regió no menys interessant ascendírem per les vessants que munten vers la carena de la Tumeneia, abundantment proveïdes de roques granítiques «moutonnées», roques esmolades pels antics glaciers que degueren cobrir aquells terrenys; en els clotals arran de les parets de la carena s'hi troben grans tarteres de colossals blocs i en bell contrast, escampades, una munió de proveïdes congestes. La part superior de la carena de la Tumeneia es una fina cresta de caients estimbades i de difícil accés. En el repeu d'alguns cims s'hi obren estretes bretxes que permeten el pas. Entre els cims marcats a la carta d'En F. Schrader, amb la cota de 2785 i 2694 ms. varem trobar un fàcil collet, i sense gaires dificultats passàrem de les vessants atlàntiques,—Araneses—a les mediterrànies—Ribagorça—. Un adéu per uns dies a les muntanyes i valls del Garona.

(1) Laacs Pyrénéens—George Cadier—La Montagne núm. 172.

L'itinerari que ens proposàvem seguir era aproximadament a l'inversa del que senyala la Guide Soubiron en llur 18 èma. excursió, quarta jornada o sigui: planejar tan aprop com poguéssim arran de parets de carena de la Tumeneia, per apropar-nos als Biciberris i Como-lo-forno, acampar a una altitud de 2600 ms. aprx, i a la tarda lliures del bagatge, escalar el cim més alt de la dita serra (2892 ms. alt.) Però l'home proposa i Déu disposa; els nostres propòsits no pogueren passar endavant per culpa d'un accident que si bé no fou greu, n'hi hagué prou per a desballestar la jornada i l'itinerari. Del fons de la vall muntà una nuvolada compacte que ben aviat cobrí les veïnes muntanyes del Como-lo-Pales i Bienes i engendrà la tempesta.

Entretant un elegant cabirol, que damunt d'una cornisa, devia estar al aiguat, es donà compte de la nostra presència i mentres espetegà un tró fort, emprengué ràpida cursa. Les desballestades parets i crestes cimbellants, de la serra de la Tumeneia, immediatament des-sota de la qual ens trobàvem, eren prou motiu perquè no estéssim massa refiats; oïrem ben aprop el soroll d'alguna escorrancada de rocam i vàrem opinar que fóra millor, encara que perdre alguns metres esperar en lloc més segur. Vingué una clariana i tinguérem a la vista un camí (!) per davallar ràpidament vers un estany a uns 300 ms. de desnivell dessota nostre: Una canal de parets tancades, amb molta pendent i proveïda de neu fins a la base on finia en un gran tarterar aprop de l'estany. La perspectiva d'una tan bella davallada era excel·lent; atents al piolet saltàrem a la canal i tot hauria anat com una seda si no hagués estat que als pocs metres la neu s'era convertida en un glaç. En aquella superfície excessivament dura, en la qual el piolet poc hi frenava, emportats per l'empenta dels primers metres i ajudats pel contrapès de les motxilles, perdérem l'equilibri i caiguérem rodolant. En Torras, que fou el primer, devallà aixís una vintena de metres, tingué esma, però, de decantar ràpidament a l'esquerra i prengué una direcció tan exacta que travessà diagonalment la canal i quedà encallat en el sot obert entre la neu i les parets de la canal. Tot això es produí tan depressa que jo no vaig poder-me'n fer ben bé càrrec i sense tenir temps a parar-me al indret que començava la neu dura, vaig caure també. Per uns moments vareig creure que el meu company podria aturar-me però la velocitat anà creixent i als pocs segons em donava compte que rebotia rodolant per entre mig de l'esmentat sot; la volu-

minosa motxilla em resguardava dels cops més forts que hauria rebut a cada tomb, i en un indret estret, entre la neu i la roca sobtadament em trobí parat. La motxilla s'hi havia encastat. Oí ràpida la veu del amic que em preguntava, una trentena de metres més amunt, si m'havia fet mal. Fent-me perfecte càrrec que em trobava en indret perillós, on qualsevol moviment, hauria iniciat altra caiguda, amb tota cura vareig apuntalar-me i treure'm la motxilla que tan bon servei acaba de fer-me. Tot seguit em vaig aixecar i assegurar que no m'havia causat dany greu. Fortes contusions a diversos indrets del cos i l'impressió moral que hom pot suposar, és tot el que rebérem, i encara que en els primers moments ens deixà mig atemoritzats, sia dit sense cap esperit de vanitosa propaganda, reaccionàrem tot seguit i fruïrem altre cop de la necessària serenitat que calia posar en joc per sortir d'aquell mal pas. La pluja no havia parat ni un moment.

Per fi arribàrem a l'estany i com que ens ressentíem del cops rebuts determinàrem de canviar l'itinerari proposat, creguts també de que l'endemà poca cosa de bó podríem fer. El temps va anar aclarint-se fins a deixar un cel blau i una visió claríssima de les muntanyes dels environs. Si hem de comentar fredament aquell accident, direm que no vàrem estar prou prudents al iniciar una tant ràpida devallada, però tenim la convicció que aquests avisos, sense grans conseqüències, són altament favorables, i són també una font d'esperències que més endavant serviran per a evitar mals majors. Reprèsa la marxa seguirem un migrat corriol que ascendeix per la vessant esquerra del esmentat estany, travessa una carena i devalla a altre estany de més petites dimensions, des de on ens fou fàcil endevinar i seguir el corriol que mena a Bohí, pel fons de la vall. La vall oberta i de grans perspectives forma un seguit de graonades que posen al descobert grans roques «moutonnées»; aquests graons semblen ésser els fonaments de les parets d'estanys desaparegués. El camí reblincola graciosament per aquelles reconades, ben aprop del riu, que sovint es despenja en formoses i escabellades cascates. La ribera procedent dels estany superiors del port de Colomés i del renomemat estany Negre, es bifurca amb la que seguíem al comensament d'un gran planell, a quin extrem inferior i per la dreta s'hi ajunten l'important curs del riu Malo que devalla de les conques glaciars del Como-lo-forno i Biciberri. En aquell plà i aprop de una de les

corrents de les que està dividit el curs del riu, plantàrem la tenda, arrecerada a una de les colossals roques que gèuen escampades per aquells indrets.

La tarda fou dedicada a curar les nafres que més ens dolien i a prendre un excel·lent bany de sol i aigua. L'únic rellotge que portàvem amb la caiguda s'havia parat, no tenia aquest petit incident cap importància, doncs facilment el posàrem en marxa i a bona hora—com després tinguérem ocasió de comprovar a Caldes de Bohí—. El meu company especialista en aquests detalls mínims, portava anotades les hores de sortida i posta de sol i lluna.

Dia 18.—Aprop de les 4 del matí, ens vàrem despertar. Bona hora per fer via camí del cim. Contra el que havíem suposat, el dia abans, les contusions rebudes no havien empitjorat, ans bé ens trobàvem perfectament disposats a emprendre la marxa per intentar l'ascensió al cim més alt de la serra del Montarto de Caldes i un dels més interessants del Pireneu: El Como-lo-forno. No eren encara les 5, quan començàvem l'ascensió pel corriol que munta, per l'esquerra primer i després per la dreta del riu Malo, a la pleta del mateix nom. La pujada fins a les primeres congestes és ferma. Amb tot els 700 ms. de desnivell aprx del campament a allà, els havíem guanyat en cosa de cinc quarts. El curs, del riu es divideix en dos brancals; el de la dreta que devalla del estany glaçat del Como-lo-forno, i l'altre de la regió del Biciberri N. Per la carena grofolluda que arrenca dessota mateix del Biciberri S. i divideix els esmentats brancals, seguïrem ascendint. Cal remarcar que la via que s'acostuma seguir tant pels que munten com pels que devallen del Como-lo-forno per aquestes vessants N. E. és per la dreta de la corrent de l'estany glaçat ja esmentat; nosaltres vàrem escollir la variant que ressenyem per a evitar les nombroses congestes i el pas de gairebé tota la important gelera. (Influïts probablement per l'accident de la jornada de la jornada anterior, ens excedírem d'evitar néus). El terreny exclussivament granític és ferm t de bon pujar, les profundes fisures de les abundants roques «moutonnées» ens servien de prèses excel·lents i molt ràpidament anem guanyant metres damunt del caos de roques i neus. Les fines arestes són ben properes i hom pensa en menys d'una hora guanyar el desitjat cim. Són les vuit; les boires han fet llur aparició i en

nuclis compactes, negres, fan via de W a E. Assegut en un planell a la vora dreta de la gelera, s'hi ovira l'estany glaçat, darrera bella perspectiva de muntanyes i al fons, davall de la gelera, altre estany glaçat. Ataquem la part superior esquerra de la gelera i ens dirigim a la bretxa, senyalada en Guide Soubiron 18 èma. excursió, segona jornada; oberta en la cresta que lliga el Biciberri S. i el Como-lo-forno. L'escalada es curta però forta, cal anar ascendint per un devassall de roques de totes dimensions extraordinàriament movibles. A nostra esquerra barra l'horitzó l'aresta que devalla del mateix cim del Como-lo-forno, en quina aresta uns quants anys endarrera s'hi ovirava la renomada finestra, pel color de les roques és fàcil reconèixer el lloc on estava bastida. Guanyada la cresta l'escalada al cim, encara que dreta i ferma, és senzilla i segura. A les nou érem al cim. Cercàrem en và, al esquifit padró, la llibreta registre del Centre Excursionista de Catalunya, que ens creïem trobar-hi; en son lloc algunes tarjes de catalans i francesos. Les més rescents eren dues de Mn. Camarasa, (rector de Bohí, segons després ens informàren i bon coneixedor d'aquelles encontrades) i altres Srs., del 9 Agost i 17 Juliol, i altre del notable alpinista francès el Dr. Jean Arlaud, (Secretari de la «Section des de Pyrenés Centrals du Club Alpin Français») en quina tarja donava compte d'haver realitzat, el 31 de Juliol, amb altres 5 companys l'itinerari des del Biciberri N., per la cresta.

Apart de la també magnífic visió que fruïrem, dos dies després al cim del Gran Colomés, en el nostre romiatge muntanyenc, no recordem altre tant interessant i de belles proporcions. Fóra enumerar les valls i cims que s'estenen des de les muntanyes andorranes al maciu calcari de Mont Perdut i Gavarnie, si volgués detallar, les que d'aquell cim són oviradores. La visió del gran maciu de la Maladetta és senzillament superba, i no menys interessant la de la fina i dentellada aresta que uneix aquell cim—el Como-lo-forno—amb la serra general pirenenca. Dita aresta s'aixeca arran de neus i en son curs es redrecen el cim del Biciberri S., molt proper, i el del Biciberri N., aquest en el nús mateix o lligam de la esmentada carena Hom hauria restat allí llarga estona contemplant aquell bé de Déu de muntanyes, però les nuvolades per l'indret d'Aran i Maladeta atacàven furioses les altes serres. Avall doncs seguint aprx. el mateix camí de pujada i a quarts de dues estàvem de

retorn al campament disposats a recollir trastos, seguir la ruta vers la fonda vall de Caldes de Bohí i establir altre campament a la ponderada vall de Sant Nicolau.

(Seguirà).

I. SUANA I PICANYOL.

Crònica

Excursions fetes.—S'han realitzat les anunciades en la fulla d'excursions, assistint-hi bon nombre de socis. També se'n han fets d'altres no oficials amb nodrida concurrència.

Dedicació a En Marc Armengol.—Per part dels seus més íntims amics del Centre li fou dedicada l'excursió efectuada a Tiana, per la seva perseverància com a element actiu del excursionisme. A la tornada hom passà a visitar l'Exposició Rosariana del Casal Popular de Rubí, on han estat exposades diverses belleses relatives a la devoció catalana del Sant Rosari.

Conferències.—Oportunament va anunciar-se el Cicle de Conferències d'hivern. L'estimat amic En Marian Solà va explicar-nos el dia 5 de Novembre «*Impressions d'un viatge a Edinburg, Londres i París*» que fou escoltada amb molta atenció. Il·lustrà la conferència amb diversos positius dels llocs visitats, relatant i fent remarcar llurs belleses.

—El dia 26 del mateix mes el prestigiós poeta N'Octavi Saltor disertà sobre «*La suggestió del nostre cançoner*», guanyant amb l'amenitat del tema i la seva fàcil dicció, l'interès de tots els oients.

—A més, el dia 3 de desembre En Lluís Estasen, l'excel·lent alpinista, explicà l'arriscada ascensió que feu en els Alps francesos: «*Els Ecrins i travessia de la Meije*». Els nombrosos positius projectats donaren idea de l'importància de l'ascensió i de la ferma voluntat i ardidesa necessàries per a efectuar la anunciada travessia.

Donatiu.—El nostre benvolgut president En Boada i Lladó ha fet

entrega al Centre d'una formosa col·lecció de fotografies de diferents llocs de Catalunya i estranger. Agrahim coralment la seva mercè.

Publicacions rebudes.—Hem rebut les de canvi ordinari, publicades en sa major part pels Centres Excursionistes de les contrades catalanes. A ressenyar a més: Un volum de la Reial Acadèmia de l'Història de Madrid (juliol-setembre 1926). L'anuari del present any 1926 de l'Associació d'Arquitectes de Catalunya.

Cinquantenari del Centre Excursionista de Catalunya.—La nostra entitat s'ha unit al homenatge tributat al prestigiós Centre en el seu cinquantenari i ha assistit per delegació de diversos membres a tots els diferents actes efectuats en son honor.

SECCIÓ D'ESPORTS DE NEU I D'ALTA MUNTANYA.—*Juliol, 27.*—Excursió als «Ecos de Montserrat», fent ascensió als cims de «Mont Gros» i «Roca Plana»; hi assistiren 20 socis.

Octubre, 16 i 17.—Excursió a Montserrat fent camping als voltants de Santa Cecília, fent l'ascensió al jorn següent als «Frares Encantats», assistint-hi 9 socis.

Octubre, 31 i novembre, 1.—Excursió al Puigsacalm; la feren 6 socis. Excursió al Canigó; el nombre de socis fou de 3.

SECCIÓ D'ATLETISME.—Pel dia 24 d'octubre s'havia concertat un matx amb el «Junior» de Sarrià, el qual, però no arribà a celebrar-se a petició dels nostres visitants, els quals demanaren el seu desplaçament, ja que causes imprevistes els impossibilitava desplaçar-se.

En substitució del citat matx es portà a cap una reunió social de recorts i entrenament, que fou unèxit, millorant-se els recorts dels salts de llargada i triple per part del consoci Vicens Fraga.

L'excursió a Tarragona projectada pel dia 31 del mateix octubre, per tal de cooperar al festival del Club Gimnàstic, també hagué de suspendre's ja que els tarragonins, a causa de les fortes plujes d'aquells dies, es vegeren obligats a ajornar la seva festa. De no sortir cap entrebanc, aquesta excursió s'efectuarà el proper dia 8 de desembre, que es la nova data fixada per a dur a terme l'esmentat festival.

Durant els dies 14 i 21 de novembre la Secció ha celebrat el seu segon concurs d'*atleta complet*, aquesta vegada istil Decathlon, quines

proves han tingut lloc en el camp de Les Fonts, obtenint-se l'èxit falaguer de l'any passat, tant en concursants com en les marques.

Actualment s'estan fent actius treballs preparant la «IV VOLTA A TERRASSA», quina celebració ha estat fixada pel dia 19 de desembre vinent i per la qual hi ha vers desitjos de que assoleixi l'èxit dels anys precedents.

La lleva d'enguany ens ha pres cap a terres africanes els nostres consocis Vicens Fraga i Pere Vinyals. Al doldre'ns de la pèrdua que momentàniament sofrirà la nostra Secció amb la ausencia d'aquests dos puntals, els hi desitgem una feliç estada en el seu nou destí.

FULLA D'EXCURSIONS

DESEMBRE 12

EXCURSIÓ A MONTSERRAT, amb el fi d'assistir a l'excursió colectiva que té organitzada el Centre Excursionista de Catalunya amb motiu de celebrar el cinquantenari de la seva fundació. Per inscripció i demés detalls el dia 10.

DESEMBRE 19

No hi haurà excursió oficial amb motiu de celebrar-se la IV VOLTA A PEU A TERRASSA organitzada per la Secció d'Atletisme d'aquest Centre.

DESEMBRE 25, 26 i 27

Excursió de pràctiques d'ski a LUCHON organitzada per la Secció d'Esports de Neu i Alta Muntanya

És indispensable el passaport.—Per inscripció i demés detalls el dia 21.—N'és vocal N'Antoni Dalmases.

GENER 1 i 2**Concurs d'ski a NURIA organitzats per la Secció d'Esports de Neu i Alta Muntanya**

Es donaran detalls oportunament per mitjà de la premsa. Tota classe de treballs fotogràfics que es celebrin en dits concursos aniran a càrrec de la Secció de Fotografia d'aquest Centre.

GENER 9

Excursió a Sant Llorenç, organitzada per la Secció de Fotografia
Per inscripció i detalls el dia 7.—N'és vocal En Victor Plans.

GENER 16**Excursió-visita a les instal·lacions del camp d'aviació del Prat de Llobregat**

Per inscripció i demés detalls el dia 14.—N'és vocal En Frederic Segué.

GENER 23**Excursió a l'Ubach, fonts de la Barbotera, la Pedragosa, Rellinàs i Monistrol**

Inscripció el dia 21.—Sortida a les 6.—N'és vocal En Jaume Tria.

GENER 30**Excursió a Cellechs**

Itinerari Granollers, Sant Mateu, Cellechs i Arenys de Mar.—Inscripció i detalls el dia 28.—N'és vocal En Eduard Noguera.

FEBRER 6**Excursió-visita al Temple de la Sagrada Família a Barcelona**

Sortida a les 8 pels ferrocarrils de Catalunya.—N'és vocal En Josep Roig i Otto.—Inscripció el dia 4.

FÀBRICA DE TEULES

TEULES

TEULES PLANES

tipus MARSELLA, marca

**Segués,
Donadeu i C.^a**

DESPATX: Font-vella, núm. 1

Telèfon, 6137

FÀBRICA: Sant Marian, 193

Telèfon, 6085. - TERRASSA

Garantim la porositat, resistència i color vermell

Garatge MUNTANER I LLONCH

Agents dels tan acreditats autos "CITROËN"

amb gran stock de peces de recanvi, venda d'olis, grasses, benzina.
Taller de reparacions. - Lloguer d'autos per a tots els punts.

Garatge: Passeig, 5. Tel. 5603. - Pupil·latge: Mitjà Passeig. Tel. 6500

Gran stock de peces **FORD** lleugeres, el més assortit de Terrassa

Casa Marquès

Altes novetats per a Senyora

Carrer de St. Pere, 35. - Telèf. 5927

FUSTERIA, EBANISTERIA
Restauració de Mobles

DE

Manuel Perarnau

Plaça Mn. Jacinto Verdaguer, n.º 24
TERRASSA

JOSEP MACIAS I MARIMÓN

En panyos, sempre el més nou

RAVAL (enfrent el Mercat)
Telèfon, 6298

CAMISERIA VACARISAS

Camises per a excursionista

Font-vella, 4 i 6. - Telèfon 5993

BAR TERRASSA - RESTAURANT

Acuradíssim servei de Restaurant a la
carta i cuberts. - Preus econòmics. -
Salons reservats. - Licors, Vins, Xam-
pany de marca

RAVAL, 27 I 29 : : TELÉFON. 6647

Tintoreria Vda. Castelló

Rentats al sec, Tenyits, Planxats al vapor a diari. -

Colors sòlids a la mostra. - Negres per a dols,

a les 10 hores. - Secció especial de destacats.

Nord, 25. - Telèf. 5934. - Sucursal: Rutlla, 40

MOTOS "MATCHLESS"

TOTS MODELS, DES DE 1.750 PESSETES

Representant **J. M. GIRALT** Rmbla. Egara, 209-211
per l'Espanya: :: TERRASSA ::

LLANES I SEDES. - Fils d'estam,
metxes, astracan, etc., per a tota
classe de labors.

Llanes especials per a gerséis
i mftjons d'esport

Casa Castañé

Plaça Mn. Jacinto Verdaguer, 8

Garatge Cervantes

TALLER DE REPARA-
CIONS D'AUTOMOBILS

Automòbils «HISPANO-SUIZA»
Accessoris, olis i grasses

Francesc Devant

Cervantes, 127. - Telèfon 6491
TERRASSA

Tots els qui volen adquirir un bagatge educatiu, ràpid en
FRANCÉS, REFORMA DE LLETRA, COMERÇ,
CÀLCULS ABREVIATS, ORGANITZACIÓ COMPTABLE
acudeixen a la

ACADEMIA FUSTER (RASA, 19)

i l'èxit és segur.